

Stellingen

1. Het hypervariabele gebied van HCV in de N-terminus van E2/NS1 is niet altijd hypervariabel.
dit proefschrift.
2. De meeste genotypen van het Hepatitis C virus lijken een wereldwijde verspreiding te hebben, hoewel de relatieve prevalentie aanmerkelijk kan verschillen. Benamingen zoals "Japanse type" en "Zuid-Afrikaanse type" zijn dan ook onjuist en bovendien verwarrend.
*Bukh, J., et al. (1993) Proc. Natl. Acad. Sci. USA, 90: 8234.
dit proefschrift.*
3. Het feit dat Hepatitis C virus infecties niet leiden tot een immunologische respons die blijvend beschermd tegen herinfecties met het identieke virus, maakt de ontwikkeling van een effectief recombinant subunit vaccin niet waarschijnlijk.
*Farci, P., et al. (1992) Science 258:135-140
dit proefschrift.*
4. Het voorkomen van covariatie binnen de twee partieel complementaire motieven in het 5' onvertaald gebied van HCV wijst op het bestaan van een functionele selectiedruk, die is gecorreleerd aan de geconserveerde secundaire RNA structuur van deze motieven.
*Simmonds, P., et al. (1993) J. Gen. Virol. 74:661.
Brown, E., et al. (1992) Nucl. Acids. Res. 20, 19:5041.
dit proefschrift*
5. Hoewel verschillende delen van het HCV genoom gebruikt kunnen worden voor de genotypering van HCV isolaten, geniet het 5' onvertaald gebied om praktische redenen vooralsnog de voorkeur.
*Snuyver L., et al. (1993) J. Gen. Virol. 74:1093.
dit proefschrift.*
6. Aangezien de meeste anti-HCV positieve bloedmonsters ook detecteerbaar HCV-RNA bevatten, maar dit omgekeerd niet geldt, verdient diagnostiek van HCV infecties met behulp van directe molecuulair biologische technieken de voorkeur boven indirecte serologische methoden.
Sugitani, M., et al. (1992) Lancet 339:1018-1019.
7. De term "chimpanzee infectious dose" is niet direct gecorreleerd met de hoeveelheid HCV RNA in het infectieuze materiaal.
*Hijikata, M., et al. (1993) J. Virol 67, 4: 1953-1958.
Shimizu, Y.K., et al. (1993) Proc Natl. Acad. Sci. USA, 90:6037-6041.*

8. Bij systemische toediening van, in principe lichaamseigen, immunomodulerende middelen zoals interferon, dient men zich te realiseren dat deze van nature meestal slechts lokaal geproduceerd worden.
9. Het feit dat proefdieren zonder het normale PrP^c gen (PrP^{0/0}) niet vatbaar zijn voor scrapie, is een belangrijke aanwijzing voor de 'protein only' theorie. Deze theorie kan echter slechts worden bewezen indien zuiver PrP^C, in vitro omgezet tot PrP^{Sc}, infectieus blijkt te zijn.

Prusiner, S.B., et al. (1993) Proc. Natl. Acad. Sci USA, 90:10608.

Prusiner, S.B. (1991) Science 252:1515.

10. Het principe en oorspronkelijke doel van de Polymerase Chain Reaction, nl. een pseudo-logarithmische enzymatische amplificatie van target DNA van 'heel weinig' naar 'heel veel', is strijdig met de wens om DNA precies te quantificeren, omdat de gemiddelde reactie-efficiëntie nauwelijks is te bepalen.

Katz, E.D., et al. (1993) Amplifications, 10:7.

van Houten B., et al. (1993) Amplifications, 10:10.

11. PCR fingerprinting waarbij sterk gedegeneerde primers worden gebruikt bij een annealingstemperatuur die ver onder de T_m ligt, leidt niet tot herkenning van specifieke, geconserveerde DNA targets, maar berust voornamelijk op random annealing.

de Bruyn, F. (1992) Appl. Environm. Microbiol. 58, 7:2180.

12. Het humane genoom project (HUGO) levert een enorme hoeveelheid feiten op maar vooralsnog weinig kennis.
13. De stelling dat statistiek niet klakkeloos op iedere situatie zinvol kan worden toegepast zal door velen als 'niet significant' worden afgedaan.
14. Men dient zich voortdurend af te vragen, ook na verkrijging van een doctorstitel, of men nog geen aanwijzingen voor een persoonlijke ervaring van het 'Peter principe' waarneemt.

Peter, L. (1985): "Waarom altijd alles verkeerd gaat. Het Peterprincipe na vijftien jaar".

15. Het feit dat de 'DNA experimenten' van Watson en Crick zich in eerste instantie tot de **theorie** beperkten en zij de Nobelprijs kregen voor hun ontdekking van de dubbele helix, is geen geldend excuus voor leidinggevendenden om nooit een **praktische** bijdrage aan het onderzoek te leveren.

Crick, F. (1989) "What Mad Pursuit".

16. Het Nederlandse openbaar vervoersbeleid schijnt erop gericht te zijn de duur van de 80 kilometer lange, incidentele, rit van Rotterdam naar Schiphol met de aanleg van een hoge snelheidslijn tot 30 minuten te beperken, terwijl het bijna dagelijks af te leggen woon-werk traject van 35 kilometer nog altijd anderhalf uur duurt.
17. Een goede wetenschapper is nog geen goede manager.
Williams, J., (1993) New Scientist, 1890:49.
18. Het is verbazingwekkend dat dezelfde onderzoekers, die beweren dat de in de film 'Jurassic Parc' voorgestelde reconstructie van een dinosaurus zelfs met de huidige wetenschappelijke kennis absoluut een fabeltje is, met even grote stelligheid beweren dat de mens uiteindelijk bij toeval uit 'oersoep' is voortgekomen.

